

Arrest

nr. 82 327 van 31 mei 2012
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Pakistaanse nationaliteit te zijn, op 29 februari 2012 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 31 januari 2012.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 22 maart 2012 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 11 april 2012.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken A. VAN ISACKER.

Gehoord de opmerkingen van advocaat I. STEVENS, die loco advocaat D. ABBELOOS verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché S. DUPONT, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoeker die volgens zijn verklaringen België binnenkwam op 9 september 2011, verklaart er zich op 14 september 2011 vluchteling.

1.2. Op 31 januari 2012 werd een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus genomen die per aangetekend schrijven op 31 januari 2012 naar verzoeker werd gestuurd.

Dit is de bestreden beslissing die luidt als volgt:

“A. Feitenrelaas

U zou over de Pakistaanse nationaliteit beschikken en afkomstig zijn uit Bagh, Azad Kashmir. Na uw religieuze studies zou u als leerkracht begonnen zijn op hetzelfde college als waar u les volgde. U wist dat er op uw college vaak mensen van extremistische bewegingen, zoals “Jamiaat-e-Islami” en

"Hizbul Mujihadin" kwamen. In december 2010 zou u samen met twee collega's gedwongen meegenomen zijn door de directeur van uw college naar een trainingskamp van de mujihadin. Jullie zouden eerst geweigerd hebben om mee te werken, maar onder dwang zouden jullie twee maanden getraind hebben. Hierna zou jullie directeur jullie bedreigd hebben; jullie mochten er niets over zeggen. In februari 2011 zou één van uw twee collega's verdwenen zijn. Later zou u vernomen hebben dat hij aan de grens tussen Pakistan en India omgekomen was. U zou het college verlaten hebben. Hierna zouden de mujihadin u tweemaal thuis benaderd hebben. De tweede maal zou u weggevlucht zijn. U zou naar uw oom in Sargodha gegaan zijn. Uw oom zou u gezegd hebben dat er ook daar navraag naar u gedaan werd. U zou besloten hebben om Pakistan te verlaten. In augustus 2011 zou u Pakistan per schip verlaten hebben. Op 14 september 2011 diende u een asielaanvraag in België in. Ter ondersteuning van uw asielaanvraag legt u volgende documenten voor: een uitnodiging op een vergadering van "Hizbul Mujihadin", schooldiploma's, een aanstellingsbrief, twee kopies van uw identiteitskaart en een bevel om het grondgebied te verlaten dd. 09/09/2011.

B. Motivering

Er dient door het Commissariaat- generaal (CGVS) te worden vastgesteld dat u er niet in bent geslaagd om uw vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming, geloofwaardig te maken, en dit omwille van volgende redenen.

U werd gevraagd of u ooit een account had op Facebook, wat u ontkende. U werd gewezen op de Facebookaccount van D. K. (zie document 1, blauwe map) en u erkende dat dit uw account was, ondanks uw eerdere ontkenning (gehoorverslag CGVS p. 7). Er werd u gevraagd waarom op uw profiel staat dat u studeerde aan de "speak school preston UK" (meer dan waarschijnlijk gaat het hier over de ondertussen gesloten "Speak School" zie document 2, blauwe map). U beweerde dat uw vriend dit er zomaar op gezet heeft, een weinig geloofwaardige verklaring (gehoorverslag CGVS p. 8). U werd gewezen op twee "filmpjes" dd. 01/08/2011 en 04/07/2011 die voorkomen op uw Facebookaccount (zie document 3, blauwe map). U gaf toe dat het hier om uw foto's ging. Daar u voor het CGVS duidelijk verklaard had voor augustus 2011 nooit Pakistan verlaten te hebben, dat u pas op 09 september 2011 in België toekwam en dat u nooit in een ander Europees land bent geweest, werd u gevraagd of zoals uit het filmpje van 1 september 2011 blijkt dat u vanuit België naar Nottingham reisde. U ontkende. Er werd u op gewezen dat er op het filmpje van 04 juli 2011 waarin uw reis van België naar London uit de doeken wordt gedaan, u herkenbaar staat voor verschillende bekende gebouwen in het Verenigd Koninkrijk, zoals het Wembley Stadium en de Tower Bridge. U beweerde dat een vriend deze foto's had gemaakt en de achtergronden had veranderd, u zou nooit in het Verenigd Koninkrijk geweest zijn. Deze uitleg raakt kant noch wal. U gevraagd naar deze vriend, diende toe te geven noch zijn naam, noch zijn adres te kennen (gehoorverslag CGVS p. 8). U gaf toe dat u bij latere veranderingen aan uw Facebook deze filmpjes bemerkt had, maar blijkbaar wiste u deze niet. Uit bovenstaande gegevens mag dan ook geconcludeerd worden dat het meer dan waarschijnlijk is dat u al veel eerder in België was en dat u ook al verschillende malen in het Verenigd Koninkrijk bent geweest. Deze vaststelling ondermijnt logischerwijze ook de geloofwaardigheid van uw ingeroepen vrees.

Dit wordt verder bevestigd door volgende bemerkingsen. Zo had u er vooreerst zeer veel moeite mee om uw exacte vertrekdatum uit Pakistan weer te geven. U gevraagd naar uw laatste verblijfplaats in Pakistan, verklaarde dat dit twee dagen in Karachi was, van 16 december tot 18 december 2011. U wijzigde deze verklaring meteen, het waren geen twee dagen, maar vijf dagen van 18 december tot 23 december 2011 (gehoorverslag CGVS p. 2). Hierna werd u gevraagd op welke datum u exact Pakistan verlaten heeft en u beweerde dat dit op 23 augustus 2011 was. U werd op uw eerdere verklaring gewezen dat u tot december in Pakistan verbleef. U paste uw verklaring aan: u zou Pakistan toch in december verlaten hebben, waarna u meteen zei dat het september was. U om een bevestiging gevraagd dat u Pakistan in september 2011 verlaten heeft, wijzigde u nogmaals uw verklaring: in september 2011 zou u al in België aangekomen zijn en u zou Pakistan in augustus 2011 verlaten hebben (gehoorverslag CGVS p. 2). De vaststelling dat u zoveel moeite heeft bij het aangeven wanneer u Pakistan nu verlaten heeft, onderlijnt enkel bovenstaande stelling dat u het land al veel eerder verlaten heeft. Wat betreft uw problemen met de militanten verklaarde u dat u niet probeerde om ontslag te nemen op uw college, u zou gewoon vertrokken zijn zonder dat uw directeur wist dat u wou vertrekken (gehoorverslag CGVS p. 6, 7). Hier staat tegenover dat u op de vragenlijst van het CGVS ingevuld door de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) nog duidelijk verklaarde dat u weldegelijk probeerde uw ontslag in te dienen bij uw directeur, maar hij weigerde dit, waardoor hij weldegelijk wist dat u weg wou (gehoorverslag CGVS p. 7, vragenlijst DVZ punt 3.5). Als enige verklaring voor deze tegenstrijdigheid kon u aanhalen dat u stress had, wat onafdoende is. U verklaarde bewijzen te hebben van uw problemen. Echter de uitnodigingsbrief van de Hizbul Mujihadin kan letterlijk door iedereen geschreven zijn. U legde uw aanstellingsbrief van uw college voor, maar het is duidelijk dat boven het woord "principal" iets weggestreept werd (waarschijnlijk de naam van de principal), waardoor de

authenticiteit van deze brief betwijfeld mag worden. Uw verklaring dat u deze brief zo verkreeg is weinig waarschijnlijk (gehoorverslag CGVS p. 5). Deze vaststellingen ondermijnen de geloofwaardigheid van uw asielrelaas.

Voorts werd vastgesteld dat uw beschrijving van uw vluchtroute, vaag en stereotiep was. Zo verklaarde u voor het CGVS een eigen paspoort te hebben, maar dit zou afgepakt zijn door uw smokkelaar (gehoorverslag CGVS p. 3). Tijdens uw verklaring voor de DVZ had u echter nog duidelijk aangegeven nooit een eigen paspoort te hebben (verklaring DVZ punt 21). U verklaarde op weg naar België op twee schepen gezeten te hebben, maar u kon enkel aangeven dat het eerste schip zwart was en het tweede wit (gehoorverslag CGVS p. 4). U wist geen enkel ander detail zoals naam, vlag, vracht, bemanning, stopplaatsen, enz. op te geven. Deze vage en ongeloofwaardige beschrijving van uw vluchtroute bevestigt opnieuw het vermoeden dat u Pakistan eerder en op een andere manier verlaten heeft.

Het CGVS erkent dat het noordwesten van Pakistan geteisterd wordt door een open strijd tussen extremistische elementen en regeringstroepen. Uit informatie waarover het CGVS beschikt en waarvan een kopie aan uw administratieve dossier werd toegevoegd, blijkt echter dat het hier om een uiterst lokaal conflict gaat, dat zich hoofdzakelijk afspeelt in de grensregio tussen Pakistan en Afghanistan. Daar u niet uit deze regio komt, daar uw vrees voor extremisten totaal ongeloofwaardig is en daar u geen vrees voor uw autoriteiten aanhaalt, staat niets uw terugkeer naar Pakistan in de weg.

De overige door u voorgelegde documenten zijn niet van die aard dat ze bovenstaande appreciatie in een positieve zin zouden doen ombuigen. De kopies van uw identiteitskaart vormen enkel een begin van bewijs over uw identiteit. Uw schooldiploma's voegen niets wezenlijks toe aan uw dossier. Het BGV van 09/09/2011 wijst er enkel op dat u die dag door de Belgische politie gecontroleerd werd; het bewijst niet dat u pas die dag voor het eerst in België aankwam.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Verzoeker betwist een aantal motieven van de bestreden beslissing. Verzoeker herhaalt zijn verklaringen met betrekking tot het feit dat hij in het verleden beschikte over een account op Facebook dat werd aangemaakt door een vriend die hierbij foto's op het account plaatste die herwerkt waren zodat het leek alsof deze foto's in het Verenigd Koninkrijk genomen werden. Verzoeker beschikt thans over een verklaring van deze vriend A. A. waarin deze bevestigt dat hij het Facebook account aanmaakte en de foto's van verzoeker heeft aangepast. Verzoeker blijft erbij dat hij op 23 augustus 2011 zijn land heeft verlaten waarna hij in september in België is aangekomen. Er is vermoedelijk bij de weergave van de verklaring van verzoeker een fout gebeurd mogelijks ten gevolge van de vertaling. Verzoeker verplichten terug te gaan naar Pakistan zou dan ook een gevaar voor zijn fysieke integriteit betekenen, te meer aangezien de problematiek van het moslimextremisme in Pakistan zeer actueel is.

2.2. De Raad stelt vast dat verzoeker bepaalde reeds eerder afgelegde verklaringen herhaalt, hetgeen niet afdoende is om de motivering in concreto te weerleggen.

Aan de bij het verzoekschrift gevoegde verklaring van verzoekers vriend kan geen objectieve bewijswaarde worden gehecht. Gelet op de manipuleerbaarheid van e-mailberichten en op het feit dat het in voormelde mail vermelde e-mailadres door om het even wie kan worden aangemaakt zodat de herkomst ervan niet kan worden nagegaan, kan er geen bewijswaarde aan dergelijke berichten worden toegekend. Overigens blijkt uit het gehoorverslag dat verzoeker, toen hem gevraagd werd wie deze vriend was, geen naam opgaf en voorts vermeldde dat hij hem niet zo goed kent, dat hij in Antwerpen woont maar zijn adres niet kent (gehoorverslag, 8), terwijl de vriend in zijn eigen verklaring stelt dat hij erg goed bevriend is met verzoeker en dat hij in Londen woont. Verwerende partij wijst er ter zake nog terecht op dat op de "print" van het e-mailbericht de URL ontbreekt. De commissaris-generaal kon dan ook terecht besluiten met een aan zekerheid grenzende waarschijnlijkheid dat gelet op de informatie op zijn facebook-profiel (dat verzoeker studeerde aan de "speak school preston UK") verzoeker al veel eerder in België was en dat hij ook al verschillende keren in het Verenigd Koninkrijk is geweest. Een dergelijke vaststelling ondermijnt dan ook op ernstige wijze de geloofwaardigheid van verzoekers voorgehouden vrees voor vervolging.

Verzoekers argument dat er vermoedelijk bij de weergave van zijn verklaringen over de vertrekdatum uit Pakistan een fout is gebeurd ten gevolge van de vertaling is niet ernstig. Verzoeker heeft immers nooit eerder melding gemaakt van eventuele vertaalfouten of vertaalproblemen, terwijl hij hiertoe wel de kans

had tijdens het gehoor op het Commissariaat-generaal. Uit het gehoorverslag blijkt overigens dat verzoeker, toen hij geconfronteerd werd met zijn incoherente verklaringen aangaande de vertrekdatum, verklaarde dat hij zenuwachtig en in de war was (gehoorverslag, 2). Overigens blijkt uit de bestreden beslissing dat verzoeker tegenstrijdige verklaringen aflegde over het al dan niet in het bezit zijn geweest van een paspoort. Deze tegenstrijdigheid wordt door verzoeker niet weerlegd en blijft bijgevolg onverminderd gehandhaafd.

Ook de overige vaststellingen uit de bestreden beslissing en meer bepaald (i) dat verzoekers verklaringen voor het Commissariaat-generaal tegenstrijdig zijn met zijn verklaringen afgelegd in het kader van de vragenlijst van het Commissariaat-generaal (ii) de vaststelling dat de aanstellingsbrief van het college onregelmatigheden vertoont waardoor de authenticiteit ervan ten sterkste kan betwijfeld worden; (iii) de vaststellingen over de situatie in het noordwesten van Pakistan en verzoekers persoonlijke situatie waarbij niets zijn terugkeer naar Pakistan in de weg staat, worden geenszins weerlegd of ontkracht zodat de Raad deze motieven tot de zijne neemt.

Het stuk ter terechtzitting neergelegd (stuk 4) waarbij een vriend van verzoeker bevestigt dat verzoeker tot 15 augustus 2011 in Pakistan verbleef doet aan bovenstaande vaststellingen geen afbreuk. Daargelaten dat het stuk slechts een fotokopie is en de Raad geen bewijswaarde aan kopieën hecht omdat deze door knip- en plakwerk gemakkelijk te fabriceren zijn (RvS, 24 maart 2005, nr. 142.624; RvS, 25 juni 2004, nr. 133.135) betreft het een verklaring van een vriend waaraan om deze reden geen objectieve bewijswaarde kan worden gehecht.

2.3. In acht genomen wat voorafgaat, kan in hoofde van de verzoekende partij geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 1, A(2), van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951 juncto artikel 48/3 van de vreemdelingenwet noch een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet in aanmerking worden genomen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op eenentwintig mei tweeduizend en twaalf door:

mevr. A. VAN ISACKER,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. ROSIER,

toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. ROSIER

A. VAN ISACKER